

Informationen zur Umwelt und für Naturreisende auf Kreta:

Πληροφορίες στο περιβάλλον και για τους ταξιδιώτες για την Κρήτη:

Πεζοπορία στο φαράγγι της Ίμπρου / Νότια Κρήτη

(Ένα άρθρο του μέλους μας *Μαρία Ελευθερία*, Άγιος Νεκτάριος / νότια Κρήτη)

Το γνωστότερο φαράγγι της Κρήτης είναι αυτό της Σαμαριάς, όμως υπάρχουν πολλά άλλα ενδιαφέροντα όχι τόσο πολυσύχναστα φαράγγια στα Σφακιά, τα οποία αξίζουν επίσης μια επίσκεψη. Ένα από αυτά είναι το φαράγγι της Ίμπρου με περίπου 7 χλμ. μήκος, δια μέσω του οποίου περνούσε κάποτε ο δρόμος που συνέδεε τη χώρα των Σφακίων με τη βόρεια ακτή. Τμήματα του αρχαίου, του τότε λιθόστρωτου μονοπατιού (βλ. **εικ.**), σώζονται μέχρι και σήμερα σε καλή κατάσταση. Η άνοιξη είναι η ωραιότερη εποχή για μια οδοιπορία σ' αυτό το φαράγγι, όταν στην ολοετή βλάστηση των κυπαρισσιών, πεύκων, σφενταμιών, βελανιδιών συναθροίζονται και κάποια σπάνια φυτά (βλ. **εικ.**: *Orchis quadripunctata*^[1]), και η γοητευτική ευωδιά των λουλουδιών διεγείρει την εργατικότητα των μελισσών.

^[1] Ημέρα φωτογράφισης: 10-04-2008 *Orchis quadripunctata*: Η περιοχή εξάπλωσης αυτού του είδους ορχιδέας συμπεριλαμβάνει την νότια Ιταλία, την δαλματική παραλία, την Ελλάδα και μερικά ελληνικά νησιά. Για αυτόν τον λόγο θεωρείτε ως ένα στοιχείο χλωρίδας της κεντρικής Μεσογείου. Στην Κρήτη υπάρχουν οι *Orchis quadripunctata* subsp. *quadripunctata*, καθώς και οι *Orchis sezekiana*, που είναι υβριδογενούς προέλευσης από δύο είδη, (βλέπε [www.biologie.uni-osnabrueck.de/speziellebotanik/botany/data/PraxisNaturwissenschaften2005.pdf]) της *Orchis quadripunctata* subsp. *quadripunctata* και της *Orchis anatolica* subsp. *anatolica*.

Υπάρχουν δύο πιθανότητες, να ξεκινήσει κάποιος την σχετικά εύκολη πεζοπορία, που διαρκεί περίπου 3 ώρες. Έρχοντας από το βορρά, διακλαδίζεται η οδός ανάμεσα στο Ρέθυμνο και τα Χανιά στις Βρύσες προς την Χώρα Σφακίων στο βουνό και περνά από την πεδιάδα της Ασκήφου μέχρι το μικρό χωριουδάκι Ίμπρος το οποίο βρίσκεται σε υψόμετρο 780 μέτρων. Από το 2007 διαπλατώνουν και ασφαλτοστρώνουν με ευρωπαϊκά κονδύλια την διάβαση, η οποία φιδωτά και περιπετειώδες ανέβαινε από τα αρχαία χρόνια. Ήδη στο χωριό υπάρχουν διάφορες πινακίδες, τις οποίες μπορείτε να ακολουθήσετε, αλλά ενδιαφέρον γίνεται η διαδρομή έξω από το χωριό, μετά την τελευταία ταβέρνα, απ' όπου διακλαδίζεται ένα δρομάκι και

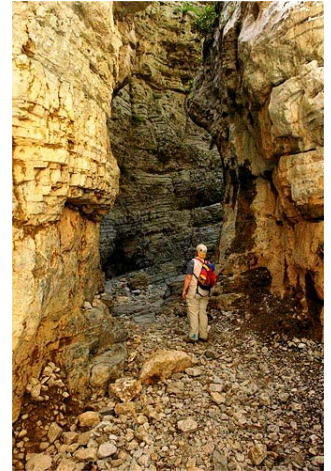
καταλήγει στο φαράγγι (βλ. **εικ.**). Εκεί είναι και ένα πέτρινο σπιτάκι, που φέρει την επιγραφή 2 € είσοδος. Την είσοδο όμως την εισπράττουν, αν το κάνουν αυτό, μόνο κατά την περίοδο αιχμής.

Η συνοδός μου και εγώ επιλέξαμε την άνοδο από την νότια ακτή. Η είσοδος προς Ίμπρο βρίσκεται από εδώ προς την ανατολή, λίγο μετά από το χωριό Κομητάδες. Η πλατιά και αποξηραμένη κοίτη του ποταμού φαίνεται ήδη ξεκάθαρα από τον δρόμο. Το μονοπάτι είναι στρωμένο ως επί το πλείστον με χαλίκι και βότσαλα, μόνο που και που φαίνεται το παλιό οδόστρωμα. Για το λόγο αυτό συνιστώ κατάλληλα και γερά παπούτσια, συνιστώ επίσης να

εφοδιασζετε με αρκετό πόσιμο νερό, διότι το νερό της ενετικής **δεξαμενής** στο μεσοφάραγγο είναι δυστυχώς **μολυσμένο**.

Ακόμη και το καλοκαίρι θα είναι καλό να πάρει κανείς επιπλέον ρούχα μαζί του, γιατί η προσφερόμενη θέση στο «ταξί» για την επιστροφή στην αφετηρία της πεζοπορίας μπορεί να είναι και η καρότσα ενός αγροτικού (4x4). Η συνοδοιπόρος μου και εγώ το κάναμε *άλλα ελληνικά*: Περιμέναμε στο χωριουδάκι Ίμπρου στην άκρη του δρόμου. Μόλις ζύγωνε ένα αυτοκίνητο σηκώναμε τον αντίχειρα στο ύψος μέχρι που ένας ευγενικός συνάνθρωπος μας πήρε μαζί του ως την διακλάδωση για Φραγκοκάστελλο, απ'όπου περπατήσαμε χαζεύοντας τα υπόλοιπα 2 χλμ. για το αυτοκίνητο μας μέσα από τους Κομητάδες.

Εγώ προσωπικά απολάμβανα 7 ολόκληρες ώρες την διαδρομή του φαραγγιού της Ίμπρου, επειδή πολλά πράγματα κίνησαν το ενδιαφέρον μου, με αποτέλεσμα να διακόπτω κάθε τόσο την πορεία μου, για να παρατηρήσω τον ποικίλο και γοητευτικό κόσμο των φυτών, τα παράξενα υψωμένα βράχια, τις μεγάλες και μικρές σπηλιές (**βλ. αριστερή εικ.**), την επιβλητική πύλη (**βλ. μέση εικ.**), τη στενή διάβαση στο φαράγγι (**βλ. δεξιά εικ.**).

Καθώς επίσης και ο χώρος ανάπαυσης στο μεσοφάραγγο που είναι διακοσμημένος με διάφορα μπιγλιμπίδια από τους επισκέπτες (**βλ. εικ.**) άξιζε περισσότερο από μια ματιά.

Στο τέλος μερικές **εντυπώσεις του φαραγγιού** οι οποίες «ανοίγουν την όρεξη» για αυτήν την πεζοπορία που πράγματι αξίζει.

